

زمان ذهنی

Mental Time

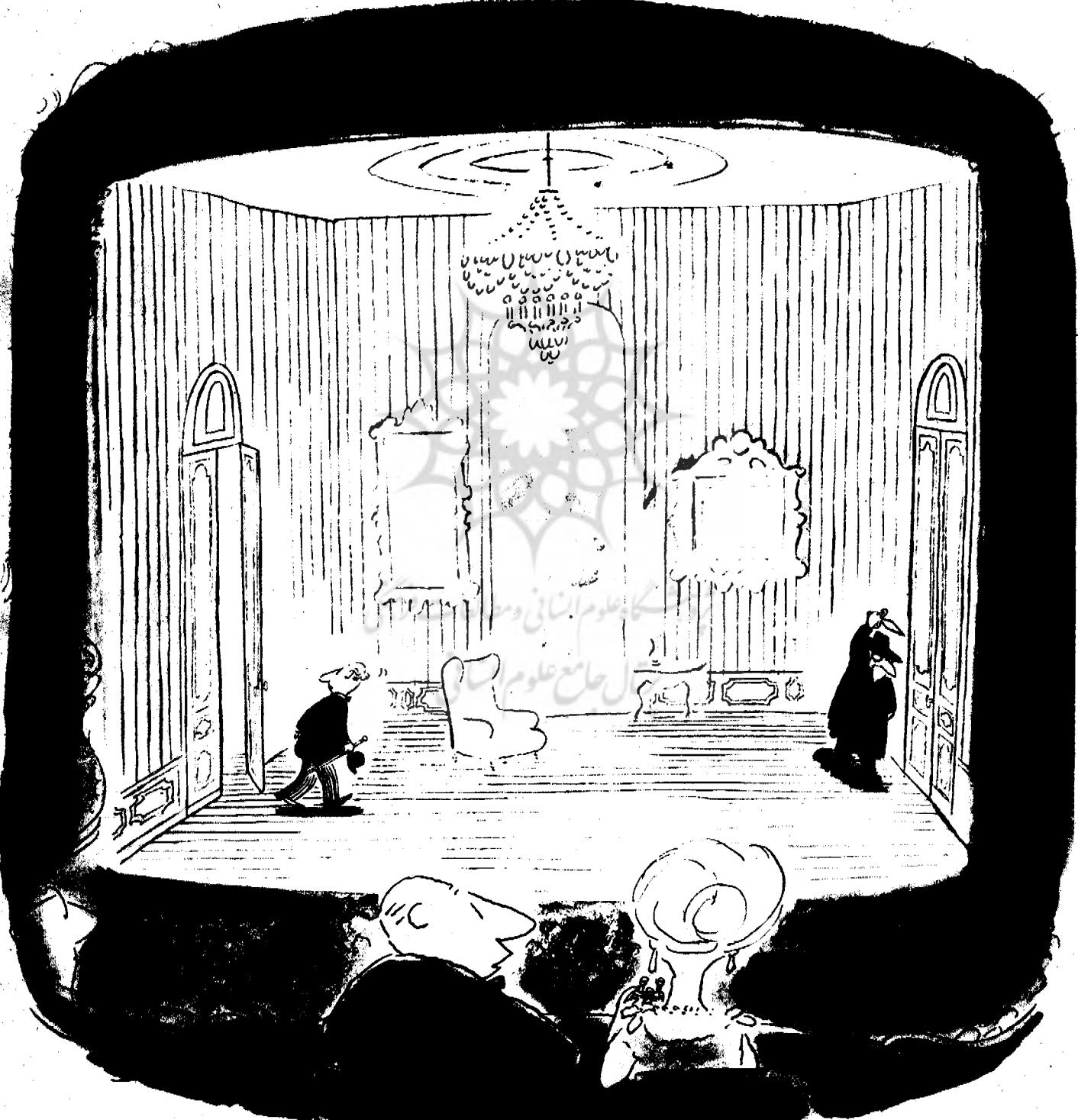
محمدحسین نیرومند

تخیل آزاد، فضای غیر متعارف و فانتزی، حواسی که ظاهرا بر بروز آن ها در دنیای واقعی غیر محتمل است و اتفاقاتی که معمولاً تعجب ما را بر می‌انگیزد، به هنر کاریکاتور شخصیتی را می‌بخشد که باعث می‌شود ما آن را نوعی هنر غیر متعارف و متفاوت با دنیای حقیقی پیرامون نان توصیف کنیم. کاریکاتور هنری است که در آن واقعه غیر قابل تصور امکان بروز و ظهور دارد و هر چیزی می‌تواند از روی کاغذ دوری دو بعدی آن سر بر آورد. بنابراین کاریکاتور هنر غیر معمول ها است! اما والدعا چرا این گونه نسبت به هنر کاریکاتور حکم من دهم؟ ظاهرا، پاسخ چندان دشوار نیست: زیرا در این هنر کمتر چیزی را می‌یابیم که با زندگی حقیقی اطرافمان تطابق داشته باشد.

معمولاً ما هر پیویده ای را با تجربیات شخصی خود مطابقه می کنیم و سپس با پیش طرح های خود اقدام به صدور حکم می نماییم.
هر چند مقایسه بالا کمی ابهام برانگیز به نظر می رسد، ولی برای رسیدن به مقصد و بحث درباره عنوان این مطلب ضروری است.
ناکنون آثار زیادی از کاریکاتوریست های تازه کار را بیده ام که وقتی کل آن ها را در ذهن مرور می کنم، به یک نتیجه مشترک در آن ها می رسم: بیشتر آن ها کاریکاتور را تنها آن گونه

تعریف می کنند که در مقدمه ذکر کردم، به نظر آن ها، کاریکاتور تحمل آزاد، بدون هیچ قید و بندی، و فضایمی فانتزی بدون شبیت با بنیان حقیقی است. این نظرش شبیت به هنر کاریکاتور معمولاً در آثار این هنرمندان نمود پیدا می کند. اما علی رغم آن که ظاهرا باید این نکره درست باشد ولی بیان کننده ممه واعیت هنر کاریکاتور نیست.
با همه آزادگی اکه هنر کاریکاتور دارد، میزان قیود آن نیز کم نیست. کاریکاتور در عین حالی که

نظر می رسد زیرا یک تصویر در عصر زمان
حبس شده و زمان در یک اثر تجسمی همچون یک
کاریکاتور در خدمت موقوف است. بنابراین
تحلیل زمان ضایع نقش چندانی در یک کاریکاتور
داشته باشد. اما به کمان من، این تذکر ناشی از آن
است که ما قید و بندی را برای هنر کاریکاتور
متصور نیستیم. درواقع، نگاه ما نسبت به این
هنر همانند آن چیزی است که در مقدمه به آن
اشارة کردیم.

زمان

وقتی در مقابل یک کاریکاتور قرار می گیریم،
من توانم عصر زمان را در چند عامل جستجو
کنم:

(الف) زمان وقوع یک حادثه که می تواند شب با
روز باشد.

(ب) زمان رخداد موضوع که به لحاظ تاریخی می
تواند در گذشته، حال یا آینده باشد.

(پ) زمان در معنای نسبیت زمان یک کاریکاتور می
تواند از ترکیب زمان های مختلف آفرینده شود.

(همانند تذکر) کوبیسم به عصر زمان در خلق یک
اثر تجسمی یا ترکیب زمان در یک اثر کاریکاتوری)

(ت) زمان بروز حوادث در یک سلسله کاریکاتور
دبنهای دار.

(ث) زمان در خوشنده تصویر (که این مبحث را در
گذشته توضیح داده ایم).

آنچه بیان شد دیواره نقش زمان والعنی در یک
اثر کاریکاتور بود، اما نقش زمان ذهنی اگر مهم تر
از زمان واقعی نباشد فقط از آن کم تر نخواهد
بود.

زمان ذهنی چیست؟

وقتی که یک کاریکاتور نگاه می کنید، به دنبال
آن هستید که معنای را از آن استخراج کنید برای
این کار، عناصر مختلف را به هم پیوند می پنداشتم

میان آنها رابطه معنی داری ایجاد شود. از آن جا
که معمولاً کاریکاتور به بخش هم یک رویداد که در

عصر زمان موقوف است اشاره دارد، شما می
خواهید همه آن رویداد را یک باره در ذهنتان کامل
کنید. به عبارتی، ذهن شما این توانایی را دارد که

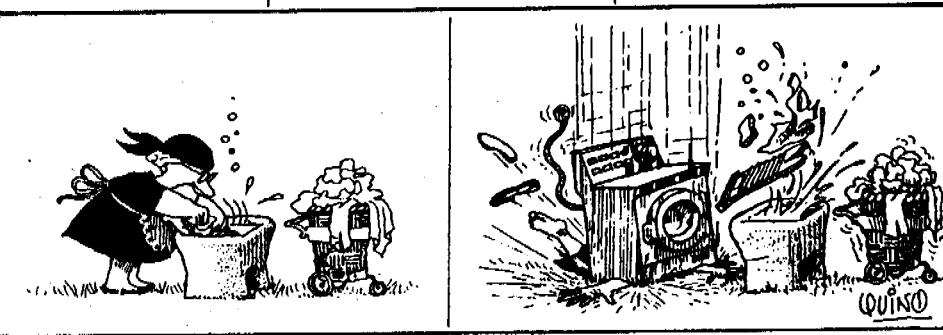
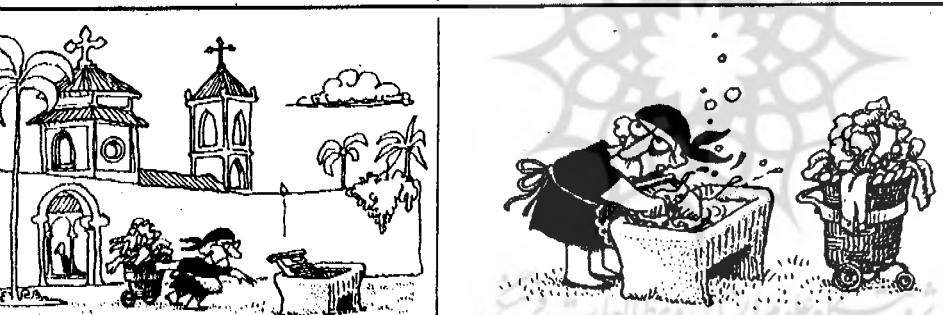
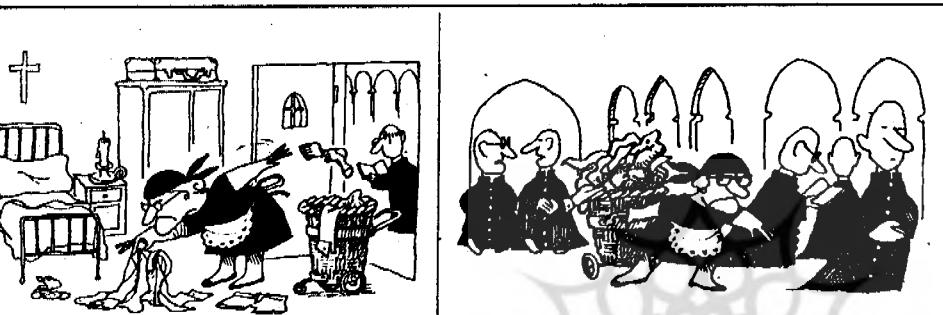
با دیدن یک کاریکاتور و به دست آوردن تصویری
از پیشیشه واقعه قبل از وقوع حادثه، اتفاقاتی ماجرا
وا در ذهن خود بازسازی کند. مجموعه این گوشه

وقوع می پیوندد و از این رو نقش زمان ذهنی از
همیت بسیاری برخوردار می شود.

از آن جایی که بحث های نظری با ارائه مثال می
تواند چیزی تر باشد، دو اثر از هنرمند برجسته
فرانسوی سمعه را در ادامه مورد تحلیل قرار می
دهیم.

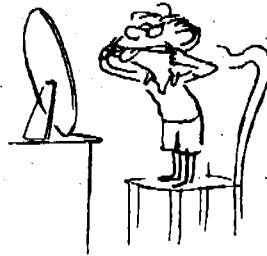
قبل از آن مایلیم خوب به لین دو اثر از منظر

مطالب گفته شده نگاه و بلت کنید که این دو
تصویر از کجا آغاز شده و چگونه پایان یافته
اند. در الواقع از شما می خواهیم ذهنی از عصر زمان
ذهنی را در آثار باد شده جستجو کنید.

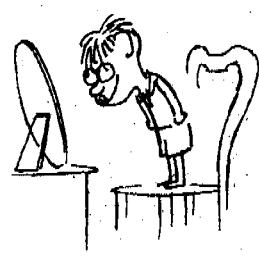

1

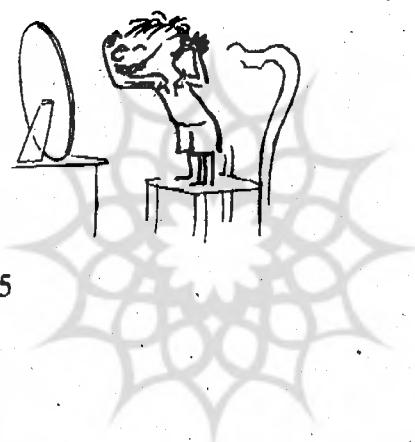
4

7

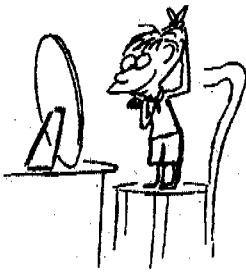
2

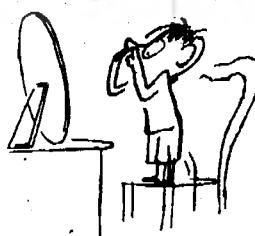
5

8

3

6

9

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

SEMPRE